

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-12-48437 שום ואח' נ' שחם

לפני כבוד השופט אביים ברקאי

התובעים:

1. יצחק שום

2. מועדון כדורגל הפועל כפר סבא ש.ל.י. (2013) בע"מ

נגד

הנתבע:

סתיו שחם

ב"כ התובעים: עו"ד ארצי בן יעקב

ב"כ הנתבע: עו"ד איתמר רקר

פסק דין

חלק ראשון – פתח דבר; הצדדים להליך והעדים שהעידו; תמצית טענות הצדדים

1. פתח דבר

(א) עניינה של התביעה הוא מחלוקת אשר התעוררה בקשר למכירת והעברת הזכויות במועדון הכדורגל הפועל כפר סבא מהנתבע אל התובע. התביעה הוגשה על הסך של 1,195,408 ₪ - אך בפועל סכומי הדרישה השתנו מעת לעת ועל כך עוד יורחב בהמשך.

(ב) התובע 1 הצהיר היטב במסגרת הסכם המכר ש"בדק את העסקה" וכן שהוא "מקבל את המניות המועברות במצבן כפי שהוא (as is) ומוותר על כל טענה מכל מין וסוג שהוא" (סעיף 5.1 להסכם). התובע אף הצהיר היטב "כי ערך בדיקת נאותות (Due Diligence) מלאה ומקיפה בקשר למניות המועברות והחברה ומצא את הכל לשביעות רצונו המלאה לאחר שהתייעץ עם עורכי דינו ומומחים מטעמו" (סעיף 5.2 להסכם). עוד כלל ההסכם הצהרות והבהרות נוספות בדבר הבדיקה שנערכה ובדבר היעדר תביעות כלפי הנתבע.

(ג) בסופו של יום הגיש התובע תביעה על הסך של 1,195,408 ש"ח וזאת בגין גילויים שונים ו"מצב חשבון מדויק" שנערך על ידי רואה החשבון של המועדון. דרישה זו השתנתה במהלך הדיון והטענות. וכך ניתן למנות לפחות חמישה סכומי תביעה שונים אשר השתנו להם עם התקדמות ההליך ואפילו בשלב סיכומי התובעים. וכך למשל ניתן להפנות אל הסכומים הבאים:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-12-48437 שום ואח' נ' שחם

- סכום ראשון בהליך, 1,195,408 ₪ - התביעה הוגשה כאמור על הסך של 1,195,408 ₪. סכום זה התייחס לשמונה רכיבי משנה שפורטו בכתב התביעה;
- סכום שני בהליך, 945,408 ₪ - תצהירו של התובע התייחס לחוב נמוך יותר בסך של 945,408 ₪ בלבד;
- סכום שלישי בהליך, 694,771 ₪ - התביעה מתייחסת לחוות דעתו של רו"ח אילן ברהום, אך זו נוקבת בסך נמוך של 694,771 ₪ בלבד. כאשר התובע 1 מנסה בתצהירו בכל זאת לתבוע סכום גבוה יותר ומספק הסברים לכך;
- סכום רביעי בהליך, 523,310 ₪ - לאחר שמונה מומחה מטעם בית המשפט ביקשו התובעים לתקן את תביעתם. אין מדובר בשינוי תוך התאמה לחוות דעת המומחה אלא בתיקון שמהותו ומטרתו היא לשנות התביעה, להתייחס לדרישות תשלום אחרות ולהעמיד את סכום התביעה על הסך של 523,310 ₪. הבקשה לתיקון כתב התביעה נדחתה – אך הדבר לא מנע מהתובעים להתייחס לסכום נוסף ולטענות חדשות במסגרת סיכומיהם. על כך בפסקה הבאה;
- סכום חמישי בהליך, 602,638 ₪ - במסגרת סיכומי התובעים התייחסו התובעים לטענות שונות מהאמור בכתב התביעה ונקבו הפעם בסכום חדש – 602,638 ₪.

(ד) כבר בשלב זה ייאמר שבמלוא הכבוד לתובעים – אין לקבל התביעה ואין לקבל גרסתם המשתנה ביחס לסכום התביעה ורכיביו. כתבי הטענות אינן בגדר "רקמה חיה" המשנה את מהותה והדיון בה מעת לעת. ההליך המשפט מקבל את מסגרתו בעת הגשת כתבי הטענות ואין להביא לכך שהכרעה בו תחרוג ממסגרת זו.

2. הצדדים להליך והעדים העידו

- 2.1. התובע 1 (להלן: "התובע") הוא שחקן ומאמן לשעבר של קבוצת הפועל כפר סבא, אשר רכש מהנתבע ביום 8.8.2017 את הבעלות בתובעת 2 (להלן: "התובעת").
- 2.2. התובעת היא חברה פרטית שעיסוקה העיקרי הוא ניהול מועדון הכדורגל של הפועל כפר סבא והמחזיקה בזכויות הניהול וההפעלה של המועדון.
- 2.3. הנתבע הוא רואה חשבון במקצועו אשר החזיק 90% ממניות התובעת עד למועד העברתו לתובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48437-12-17 שום ואח' נ' שחם

2.4. שלוש עדויות ומומחה בית המשפט

- במסגרת ההליך מונה מומחה בית המשפט רו"ח ועו"ד ליאור שחטר.
- מטעם התובעים העידו שניים - התובע וכן רו"ח אילן ברהום שהגיש תצהיר וחוות דעת אך לא נחקר בחקירה נגדית;
- מטעם הנתבע העיד הנתבע בלבד.

3. תמצית טענות התובעים

3.1. התובע עתר, תוך התבססות והפניה לחוות דעתו של רו"ח אילן ברהום, לתשלום הסך של 1,195,408 ₪ כמפורט להלן:

א. חובות עבר שאינם מופיעים בדוחות הכספיים –	377,429 ₪.
ב. דוח תזרים מזומנים הפרש –	205,711 ₪.
ג. נספח הוצאות הפרש –	7,594 ₪.
ד. צ'קים שנפרעו בבנק (מעבר לצ'קים בתזרים המזומנים השוטף) –	360,430 ₪.
ה. חובות עבר מנהלת –	16,000 ₪.
ו. חוב למרכז הפועל –	37,000 ₪.
ז. מקדמה (2/3) מנהלת 7,8,9/17 –	166,667 ₪.
ח. חובות פנסייה לחודשים יוני-יולי 2017 –	24,577 ₪.
=====	
	1,195,408 ₪

3.2. התובעים מפרטים כי ביום 23.7.2017 התקשרו התובע והנתבע בהסכם למכירת הנתבעת (להלן: "ההסכם"). המו"מ שקדם להסכם, נסב סביב התנאי שהציב התובע, הקונה, לרכישת המועדון ללא חובות עבר, וביתרת זכות של עשרות אלפי ₪.

3.3. במסגרת בדיקות התובע מסר הנתבע, רואה חשבון שניהל את ענייניה הכספיים של התובעת, דוחות כספיים נכון לחודש מאי 2017. בהתאם לדו"חות לתובעת הייתה יתרת זכות בסך 616,055 ₪. עוד צורף להסכם תזרים מזומנים שוטף המדגיש את המאזן החיובי של התובעת (להלן: "נספח 3 להסכם"). לטענת התובע, מדובר במצגי שווא וחוסר תום לב שנועדו להונות אותו.

3.4. התובע שהצהיר על כך שבדק את העסקה, טוען בכתב התביעה שמכיוון ויכולת הבדיקה של מצב המועדון הייתה מוגבלת, קבעו הצדדים בהסכם מנגנון לתשלום חובות העבר ע"י הנתבע. במסגרת כך נקבע כי הנתבע ייתן התחייבות אישית לתשלום חובות עבר וימסור שיק ביטחון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48437-12-17 שום ואח' נ' שחם

3.5. התובע מוסיף שבהתאם להסכם נקבע שלאחר העברת התובעת לידי התובע, תשלם התובעת לנתבע, באמצעות חברת סגמנט שבבעלותו (להלן: "סגמנט") סך של 250,000 ₪.

3.6. לגרסת התובע – מכיוון שביום חתימת ההסכם טרם עברו מניות התובעת על שם התובע ולא היה ניתן לרשום המחאה של התובעת לפקודת הנתבע, הפקיד התובע בנאמנות בידי ב"כ הנתבע המחאה אישית לפקודת סגמנט בסך 250,000 ₪ (להלן: "ההמחאה האישית" ו"הנאמן"). ביום 25.7.2017 אישר הנאמן בכתב כי ההמחאה האישית תוחזק בנאמנות ותוחזר לתובע כנגד קבלת המחאה של התובעת. להשלמה ייאמר שביום 8.8.2017 נחתם בין הצדדים פרוטוקול בו נקבע שעל התובע להחליף את ההמחאה שמסר לנאמן בהמחאה של התובעת.

3.7. הליכי הוצאה לפועל כנגד התובע – הנתבע נקט בהליכי הוצאה לפועל כנגד התובע וזאת בגין ההמחאה האישית שמסר התובע על סך של 250,000 ₪ כאמור לעיל. לעניין המחאה זו שהיה על התובע להחליף בהמחאה של התובעת - הנאמן דרש מהתובע להחליף את ההמחאה האישית בהמחאת התובעת תוך איום בהעברת ההמחאה האישית לנתבע. איום אשר מומש וזאת בניגוד להסכם ולכללי הנאמנות. וכך הנתבע (באמצעות סגמנט) פעל ופתח כנגד התובע בהליכי הוצאה לפועל תוך פרסומים פוגעניים בכלי התקשורת.

3.8. התובע טוען שהנתבע ביצע הפרה יסודית של ההסכם בכך שלא מילא אחר סעיף 4.4 להסכם, לפיו היה עליו לשלם חוב כספי בסך 290,000 ₪ עד ליום 31.8.2015 עבור תשלומי פנסיה של שחקני המועדון ועובדיו לחברת כלל ביטוח. עוד מציין כתב התביעה שסמוך לאחר חתימת ההסכם, החלו להגיע לתובעת דרישות תשלום, שרובן ככולן תביעות עבר כהגדרתן בהסכם. עם זאת, הנתבע סירב להכיר בחובות אלו ולשלם. בתגובה ביטל התובע את ההמחאה האישית.

4. תמצית טענות הנתבע

4.1. הנתבע מכחיש כל חבות לתשלום לתובעים. זאת ועוד – הנתבע טוען כי מדובר בתביעה נקמנית שמקורה עוד בשנת 2013, לאחר שהנתבע הצליח לרכוש את התובעת "מפירוק" והתובע "הפסיד" לנתבע באותו הליך רכישת הבעלות.

4.2. גופו של עניין טען הנתבע שלאחר שרכש את התובעת מפירוק, הביא אותה להישגים חסרי תקדים. עם זאת, ביקש למכור השליטה בה נוכח מסע הסתה שהופעל נגדו וגבה ממנו מחיר אישי. הנתבע הדגיש שבפועל העביר לתובע את מניותיו והשליטה בתובעת 2 ללא תמורה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48437-12-17 שום ואח' נ' שחם

4.3. הנתבע מציין שתוך כדי ניהול משא ומתן עם רוכשים פוטנציאליים, הצליח להעביר תקציב למועדון לעונות המשחקים 2017-2018 בסך של 7,900,000 ₪ ממקורותיו העצמיים של המועדון. תקציב זה, הועבר לתובע כחלק מבדיקת הנאותות שביצע טרם החתימה על ההסכם וממנו עלה כי התובע לא נדרש להקצות משאבים מכיסו לצורך הפעלת המועדון.

4.4. עוד מפנה הנתבע לכך שביום 8.8.2017, מועד השלמת העסקה, היה מצבה הכספי של התובעת 2 בעודף חיובי ואף טוב בהרבה מאשר מזה שפורט במסגרת נספח 3 להסכם.

4.5. הנתבע מלין על כך שהתובע הפעיל לחצים על רוכשים פוטנציאליים עד אשר נותר הגורם היחיד המעוניין ברכישת התובעת. נוכח סד זמנים חיצוני דחוק, התפשר הנתבע על הערך המגיע לו בגין המועדון וביום 23.7.2017 התקשרו השניים בהסכם במסגרתו רכש התובע את מלוא המניות של הנתבע, ללא תמורה, במצבן כמות שהוא במעמד חתימת ההסכם.

4.6. ביום 8.8.2017 נחתם פרוטוקול השלמת עסקה, בו הצהיר התובע כי קיבל לידי את מלוא המסמכים כפי שנקבע בהסכם וכי אין לו והוא מוותר על כל טענה מכל מין וסוג כלפי הנתבע.

4.7. הנתבע מתייחס להליכי הוצאה לפועל שננקטו כנגד התובע בגין המחאה שמסר לחברה בשם סגמנט בע"מ (לעיל ולהלן: "**סגמנט**"). כאן יוזכר שגם התובעים התייחסו להעברת המחאה לחברת סגמנט, תוך שהם מציניים שהנתבע פעל באמצעות סגמנט בחוסר תום לב. בהתאם להסכם התחייב התובע, בין היתר, כי במועד העברת המניות ישלם לסגמנט, סך של 250,000 ₪ על חשבון יתרת החובה של התובעת כלפיה בסך של 1,356,487 ₪. עוד הוסכם שעם פירעון סכום זה, תועמד יתרת החובה של התובעת כלפי סגמנט בסך של 350,000 ₪ בלבד.

להבטחת התשלום הפקיד התובע בנאמנות המחאה אישית בידי הנאמן. הנאמן העביר את המחאה האישית לסגמנט בהתאם להוראות ההסכם והמועדים שנקבעו בו. דא עקא התחוויר שההמחאה בוטלה ימים ספורים לאחר שנמסרה לנאמן ועוד טרם העלה התובע טענות בקשר להסכם. לפיכך, פתחה סגמנט תיק הוצאה לפועל כעולה מכתב התביעה.

הערת מעבר – אין בתיאור שהובא כדי לפרט מלוא טענות הצדדים אך די בכך על מנת להציב הבסיס להמשך הדיון בפסק דין זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-12-48437 שום ואח' נ' שחם

חלק שני – דיון והכרעה

5. אין מקום לקבל התביעה

אין מקום לקבל התביעה ולעניין זה יובאו שלושת הנימוקים הבאים אשר די בכל אחד מהם כדי להביא לדחיית התביעה:

5.1. נימוק ראשון לדחיית התביעה – נלמד מהתנהלות התובעים עצמם אשר מעלים

בסיכומיהם טענות שונות מאלה שבכתב התביעה

(א) די בעיון בסיכומי התובעים והשוואתו אל מול טענות ועילות התביעה על מנת לקבוע שבמלוא הכבוד אפילו התובעים נטשו את תביעתם ובחרו לסכם אודות טענות תביעה חדשות. ועל כך בפסקה הבאה.

(ב) כתב התביעה הוגש כשהוא מובנה וסדור ומתייחס לשמונה רכיבי תביעה שונים שפורטו ונקצבו. ר' גם הפירוט בסעיף 3.1 לעיל. ניתן היה לצפות שהתובעים יפרטו בסיכומיהם ויבקשו להוכיח שאכן הנתבע חייב בגין כל אחד מרכיבי התביעה בהם נתבע. כך לא קרה.

(ג) כאשר קוראים את סיכומי התובעים הרי הם מתייחסים לטענות תביעה חדשות וכך למשל מופיעות בסיכומי התובעים שתי טענות תביעה חדשות:

טענת תביעה חדשה ראשונה שלא הופיעה בכתב התביעה (חיוב בסך

של 445,227 ₪)

התובעים החליטו להתייחס בסיכומיהם לסכום שהתקבל לאחר "המועד הקובע" שהוגדר בהסכם המכר. התובעים התייחסו לחלק מחוות דעתו של מומחה בית המשפט ובהתאם לפירוש שהעניקו לחוות הדעת – התקבל סך של 445,227 ₪ לאחר המועד שהוגדר כ"מועד הקובע" בהסכם. מכאן טוענים התובעים שבהתאם לסעיף 4.5 להסכם המכר – סכומים אלה שייכים לתובעת. ואולם - טענות אלה אינן חלק מכתב התביעה. סעיף 4.5 להסכם לא הוזכר כלל בכתב התביעה. טענות חדשות אלה אינן קשורות לחזית המחלוקת שהותוותה היטב בכתב התביעה.

טענת תביעה חדשה שניה שלא הופיעה בכתב התביעה (חיוב בסך של

157,411 ₪)

התובעים עותרים בסיכומיהם לכך ש"בית המשפט מתבקש לקבוע כי נספח 3 להסכם מהווה חלק בלתי נפרד ממנו ומחייב את מר שחם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48437-12-17 שום ואח' נ' שחם

לשלם למועדון את הסך של 521,873 ₪ כמפורט בנספח 3". סעד זה כלל לא הופיע בכתב התביעה.

יתרה מכך – התובעים מתייחסים לכך שהמומחה מטעם בית המשפט קבע דווקא שהתובעת הייתה ביתרת זכות של 364,462 ₪ - אך מוסיפים שאם כך יש להפחית מהסך של 521,873 ₪ את הסך של 364,462 ₪ ולחייב את הנתבע בהפרש שהוא הסך של 157,411 ₪.

כלומר – בעוד מומחה בית המשפט מתייחס לכך שהתובעת הועברה דווקא ביתרת זכות של 364,462 ₪ - מוסיפים התובעים טענות חדשות. בהתאם לטענות החדשות – יש לקזז את יתרת הזכות מהסך של 521,873 ₪ ומכאן לחייב את הנתבע בסכום נוסף.

(ד) אין מקום להכריע בתביעה על סמך טענות חדשות שלא הובאו בכתב התביעה. אפילו היה אפשר שבהליך אחר, בתביעה אחרת ובטענות אחרות – הייתה מתקבלת גרסה אחרת של התובעים, עדיין בתביעה שלפני יש להתייחס לטענות התביעה ולכך שאלה ננטשו והוחלפו בשלב סיכומי התובעים.

5.2. נימוק שני לדחיית התביעה – ניסיון התובעים לשנות התביעה נדחה כבר בהחלטה

קודמת

(א) ניסיון התובעים לטעון בהליך טענות חדשות כבר נדחה על ידי בשלב מוקדם בהליך ובהחלטה מיום 2/5/2019. לאחר שהוגשה חוות דעת המומחה הגישו התובעים בקשה לתקן את כתב התביעה. ואולם אותה בקשה לא התייחסה לתיקון בגין חוות הדעת אלא בקשה בה הודו התובעים כך - "סכום התיקון יבוא במקום סכומים אחרים שיקוזזו מסכום התביעה ע"י ממצאי דו"ח המומחה".

(ב) כלומר התובעים ביקשו להחליף את תביעתם בתביעה אחרת, תוך שהם מרוקנים את התביעה מתכולתה ויוצקים לתוכה טענות וסכומים חדשים אשר יבואו במקום סכומים אחרים שיקוזזו.

(ג) הבקשה לתיקון כתב התביעה נדחתה מנימוקים שונים שפורטו בהחלטה מיום 2/5/2019. אדגיש שכבר בהחלטה זו הפניתי לכך שלא ניתן לתקן כתב התביעה באופן של החלפת טענותיו וסכומיו, עוד התייחסתי לעילות חדשות וטענות חדשות שביקשו התובעים להעלות וצינתי כך – "כתב התביעה אינו בגדר כלי קיבול ממנו ניתן לרוקן טענות ישנות ולצקת חדשות מעת לעת. בית המשפט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-12-48437 שום ואח' נ' שחם

אינו מלווה את בעלי הדין לאורך כל ניהול ההליך, אלא מכריע בהתאם לעילות שהובאו בעת פתיחת ההליך. ככל שלטעמן של התובעות קיימות עילות ורכיבי תביעה חדשים – בפניהן הדרך לנקוט בבקשה לפיצול סעדים, למען הזהירות והגשת תביעה חדשה."

(ד) התובעים אכן הגישו בקשה לפיצול סעדים וזו התקבלה. אך בפועל המשיכו בהליך וביקשו בסיכומיהם שהתביעה תוכרע בהתאם לטענות חדשות שלא הופיעו בכתב התביעה. זאת אין לקבל.

5.3. נימוק שלישי לדחיית התביעה – חוות דעת מומחה בית המשפט

(א) במסגרת ההליך מונה על ידי רו"ח ועו"ד ליאור שחטר על מנת שיחווה דעתו ביחס למחלוקת בין הצדדים. בכתב המינוי הוכתבו למומחה מספר שאלות אליהן עליו להתייחס ובסופו של יום הוגשה חוות דעת מפורטת.

(ב) נכון הוא שהמומחה קבע ביחס לסכומים מסוימים שלטעמו התובע לא יכול היה לדעת אודותם, ואולם לצד זאת התייחס המומחה לסכומים אחרים אשר השתנו ואותם יש לעדכן לטובת הנתבע. במסגרת חוות הדעת הובא ריכוז וסיכום בו מגיע המומחה למסקנה לפיה מאזן ההתחייבויות מותיר את הנתבע ביתרת זכות של 114,591 ₪. ובמילים פשוטות – לא זו בלבד שאין לחייב את הנתבע בתשלום כלשהו, אלא השינויים שחלו הביאו לכך שהתייחסות מפורטת לטענות התובעים - דווקא מביאה למסקנה שהנתבע אינו ביתרת חובה אלא ביתרת זכות.

(ג) חוות דעתו של מומחה בית משפט אינה מחליפה את שיקול הדעת שעל בית המשפט להפעיל. חוות הדעת כשמה כן היא- "חוות דעת" ולא פסק דין בהליך. לצד זאת אין להתעלם מכך שההנחה וההלכה היא שלמומחה בית המשפט אין כל ענין ואינטרס בתוצאת ההליך וחוות דעתו ומסקנותיו הן בלתי תלויות. ככל שבית המשפט לא מאמץ מסקנות מומחה מטעמו הרי יהיה הדבר "במשורה, במקרים חריגים ומנימוקים כבדי משקל". לעניין זה ר' רע"א 9828/17, דרור אבני נ' ד. שליט בע"מ (מיום 18/1/18, כב' הש' י. וילנר) שם נקבע כי: "מומחה מטעם בית המשפט משמש כידו הארוכה של בית המשפט, וכי סטייה מחוות דעתו תיעשה אך במקרים חריגים ובמשורה"; וכן ר' ע"א 4179/17 יותר סוכנות לביטוח (1989) בע"מ נגד ערן רובין, (מיום 6/12/18, כב' הש' נ' הנדל, ג' קרא וד' מינץ) שם נקבע כי "סטייה מחוות דעתו של מומחה הממונה מטעם בית המשפט ומהווה ידו הארוכה, תיעשה במשורה, במקרים חריגים ומנימוקים כבדי משקל" (ההדגשות לא במקור); עוד ר' ע"א 544/10, פלונית נ'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-12-48437 שום ואח' נ' שחם

עיריית כפר קאסם (מיום 12/3/13) וכן רע"א 6290/14 תשעה חודשים בע"מ נ' בנק דיסקונט (מיום 04.01.2015) שם נקבע כך (ההדגשות לא במקור): "לגופו של עניין, תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 מאפשרת לבית המשפט למנות מומחה מטעמו כדי להגיע לפתרון יעיל של הסכסוך. חוות דעת המומחה מהווה אחת מן הראיות המוגשות בהליך. היא אינה כובלת את שיקול הדעת של בית המשפט ואינה גורעת מסמכותו להכריע במחלוקת, אך כפי שנפסק לא אחת ככלל יאמץ בית המשפט את ממצאי המומחה, למעט אם הוצגה סיבה בולטת לעין שלא לעשות כן".

(ד) בענייננו חוות הדעת שהוגשה מפורטת ומאפשרת להבין ואף לבחון את דרך הפעולה והבדיקה שערך המומחה. חוות הדעת מפרטת המסמכים אליהם התייחס המומחה, עוד פורטה מתודולוגיית הבדיקה שערך המומחה. כל אלה מביאים לכך שאכן ניתן ללמוד ולעקוב אחר דרך הסקת המסקנות של המומחה ומכאן ובהתאם להלכות המשפטיות שתוארו לעיל – לאמץ את עיקרי האמור בחוות הדעת.

(ה) גם בשל האמור לעיל יש מקום לדחות את התביעה.

6. שתי הערות לפני סיום

6.1 הערה ביחס להצהרות התובע בהסכם

(א) העברת המניות לא נכפתה על התובע. זאת ועוד- התובע לא חויב לקבל את מניות הנתבע בתובעת וכעולה מההסכם הוא בדק את העסקה ואף הצהיר ש"ערך בדיקת נאותות מלאה ומקיפה בקשר למניות המועברות". זאת ועוד – במסגרת פרוטוקול השלמת העסקה אישר התובע בחתימתו "כי קיבל לידי ו/או לידי מי מטעמו את כל המסמכים ו/או האישורים ו/או הנספחים כפי שנקבע בהסכם ואין לו כל טענה מכל מין וסוג שהוא כלפי סתיו".

(ב) לא בנקל ייקבע שאין משמעות להצהרתו של התובע כצד לעסקה ואין משמעות לחתימתו על גבי הסכם ועל גבי מסמך נוסף במסגרת פרוטוקול השלמת העסקה. גם תשובותיו של התובע אינן מסייעות לגרסתו וכך למשל דווקא התובע הפנה לכך שקיבל ייעוץ ביחס להסכם וכלשונו (ע"מ 20 לפרוטוקול):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-12-48437 שום ואח' נ' שחם

"לענייני הסכם ולעניינים כלכליים של ההסכם והכל זה אחראים רואה החשבון והעורך דין שלי, אני משלם להם הרבה מידי כסף, הרבה מאוד כסף בכדי שהם יעברו על כל ההסכמים".

זאת ועוד – בהמשך אף התייחס התובע לכך שאישר בחתימתו שערך בדיקות והשיב כך (ע"מ 30 לפרוטוקול):

"כב' הש' ברקאי: ברגע החגיגי למה אתה לא אומר "רגע אבל אני לא בדקתי, לא עשיתי",
העד, מר שום: לא, אז אני אומר, שם יש תזרים, אני רואה אחד מול השני, איך קוראים לזה, אני רואה שפחות או יותר אני אצא נורמאלי מהעסק הזה, אנחנו כותבים סעיפים בהסכם שהוא אחראי על כל חובות עבר, שהוא אחראי על שני עובדים, שהוא זה, עושים לי תרגילים על גבי תרגילים"

(ג) כפי שהובהר בסעיף 5 לעיל, הרי יש לדחות התביעה. אך מעבר לכך, לא נקל אם בכלל לתקבל טענת צד להסכם לפיה למרות שחתם והצהיר שערך בדיקות נאותות, ורכש מניות As Is, הרי עדיין יש להתייחס אליו כאל מי שלא ערך בדיקות כאמור. כאשר מילות ההסכם ברורות – הנכון הוא להתייחס אליהן ולא להתעלם מהן. לעניין זה ר' סעיף 24 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג – 1973 הקובע בסיפא לו כי "אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה יפורש החוזה בהתאם ללשונו".

עוד ר' ע"א 10159/16, מועצה אזורית יואב נ' עיריית קרית-גת (מיום 20/6/19, הני' א' חיות, הש' ע' פוגלמן, הש' נ' סולברג) שם קבע כב' הש' סולברג כי "במצבים אלו, שבהם בחינה 'פנימית' של החוזה – של לשונו, אופיו, הקשרו, היחס שבין הוראותיו – מעלה ומשקפת בבירור את אומד דעת הצדדים ומלמדת על נסיבות כריתת החוזה, עולה קרנה של הבחינה הפנימית על פני הפנייה לנסיבות חיצוניות ככלי להערכת אומד דעת הצדדים". להרחבה ר' גם ע"א 3339/12, גוטמן נ' מינהל מקרקעי ישראל (מיום 18/9/13); ע"א 453/11, מ.ש. מוצרי אלומיניום בע"מ נ' אריה חברה לביטוח בע"מ (מיום 21/8/13); וכן ע"א 5925/06, בלום נ' אנגלו סכסון – סוכנות לנכסים (ישראל 1992) בע"מ, (מיום 13/2/2008) וכן כמובן ע"א 7649/18, ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ (מיום 20/11/2019 הש' ע' פוגלמן, ע' גרוסקופף וא' שטיין).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48437-12-17 שום ואח' נ' שחם

6.2. הערה ביחס למעמדה של התובעת בתביעה

(א) ספק אם התובעת צריכה הייתה לקחת חלק בתביעה. על פניו המחלוקת היא בין התובע לנתבע, הגם שהיא נסובה סביב עסקת רכישת מניות התובעת. הסכם המכר נערך בין התובע לבין הנתבע. הסכם המכר התייחס להעברת השליטה בתובעת. בהתאם להסכם העביר הנתבע מניותיו בתובעת. העסקה הוגדרה בהסכם (סעיף 3.1) כך - **"העברה ללא תמורה של מלוא מניותיו של סתיו בחברה לשום, במצבן כמו שהוא (As Is) במעמד חתימת הסכם זה, בכפוף לתנאים המפורטים בהסכם זה"**.

(ב) וכך לפנינו מוכר, הוא הנתבע ולפנינו גם רוכש, הוא התובע. התובעת אינה חלק מההתחייבויות בין המוכר לרוכש. ומכאן - אפילו היה נקבע שהנתבע חב כספים בגין ההסכם בינו לבין התובע - לא ברור כיצד שורבבה לה התובעת להליך זה.

7. סוף דבר

לאור האמור לעיל התביעה נדחית. אני מחייב את התובעים, ביחד ולחוד, בתשלום הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 35,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"א, 24 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט